

Małgorzata Kaczanowska, Aurelia Kogus

Nowa Huta - Pleszów. Stanowisko I

Informator Archeologiczny : badania 6, 34-35

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

odrzańskich. Towarzyszą im wyroby krzemienne sporządzone w większości z surowca jurajskiego, w niewielkiej liczbie też z czekoladowego oraz stosunkowo liczne wyroby kamienne - głównie siekierki z miejscowego, szarego łupku.

Odkryty w bieżącym sezonie obiekt z ceramiką wstęgową kłutą wiązał się z osiedlem badanym w 1971 r. Stwierdzone w nim fragmenty naczyń sugerują, iż zespół ten należy do najwcześniejszych znalezisk tego typu na Śląsku, współczesnych III fazie kultury ceramiki wstęgowej kłutej na południu.

Badania będą kontynuowane.

NOWA HUTA - PLESZÓW
Stanowisko I

Muzeum Archeologiczne w Krakowie
Oddział w Nowej Hucie

Badania prowadziły Małgorzata Kaczanowska
i Aurelia Kogus. Finansowała Huta im. Lenina.
Szesnasty sezon badań, Osada wielokulturowa
/ od neolitu do średniowiecza/

Badania tegoroczne obejmowały część północno-wschodnią stanowiska w partii zajętej uprzednio przez baraki osiedla robotniczego. W związku z tym górna część warstwy kulturowej była zniszczona. Badaniami objęto około 10 arów, skąd pochodziło 79 obiektów. Zarysy obiektów wystąpiły na głębokości 60-80 cm.

Do najstarszych obiektów należą dwa groby o orientacji północ-południe datowane na wczesną fazę kultury lendzielskiej. W jednym z nich zmarły leżał na prawym boku z twarzą zwróconą ku wschodowi. Na wyposażenie składały się 4 naczynia, siekierka kamienna i narzędzie krzemienne.

W drugim grobie szkielet nie zachował się. Wyposażenie stanowiło naczynie gruszkowate zdobione meandrem oraz cienkościenne naczynie misowate z nacinaną krawędzią.

Wśród obiektów związanych z kulturą ceramiki promienistej na szczególną uwagę zasługuje jama trapezowata w przekroju z przekładką gliny wymieszanej z pszenicą 20 cm nad dnem, licznymi kośćcami zwierzęcymi i szkieletami całych osobników.

Największa liczba obiektów związana jest z kulturą łużycką. Są to w większości trapezowate jamy zasobowe lub płytkie okrągłe objekty o prawie prostych ściankach. W jamie nr 806 związanej z tą kulturą, na dnie wystąpiła warstwa nieuszkodzonych muszli szczeżui, między którymi znajdowały się drobne węgle drzewne i grudki polepy.

W głębokiej jamie zasobowej na dnie znaleziono porzucony szkielet dziecka datowany na podstawie zawieszki na B IV. Najmłodszym obiektem jest piec kopułkowy

datowany na podstawie ułamków ceramiki tworzących wykładzinę na jego dnie, na przełom XI-XII wieku.

Badania na tym stanowisku będą kontynuowane.

ORLIŚKA SOKOLNICKIE, pow. Tarnobrzeg Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Ewa Szerek-Waszkowska,
Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury ceramiki sznurowej i ślady osadnictwa kultury trzecinieckiej.

Stanowisko położone jest na lekkim piaszczystym wzniesieniu w środku wsi na zabudowanych działkach. Przebadano około 12 arów, na których odkryto kilka jam owalnego i prawie prostokątnego kształtu oraz liczne ślady słupów.

Jamy wypełnione były szarą ziemią z zawartością niewielkiej ilości ułamków naczyń. Na dnie jednej z nich znaleziono siekierkę z krzemienia świeciechowskiego.

Ślady słupów rozmieszczone były prawdopodobnie na planie prostokątów jednakże z powodu zabudowy terenu nie można było odkryć ich całości.

Poza omawianymi obiektami w czystym piasku znaleziono czerpaczek, obok którego położony był sierp krzemienisty. Wyjątkowym znaleziskiem był skarb sercowatych grocików złożony w doniczkowatym naczyniu z taśmowatym uchem. Górna część naczynia i ucho zdobione były odciskami sznura.

Materiały krzemienne i większość ceramicznych jest charakterystyczna dla kultury ceramiki sznurowej. Na badanym stanowisku odkryto również ułamki naczyń typowe dla kultury trzecinieckiej.

Badania nie będą kontynuowane ze względu na istniejącą zabudowę.

OSJAKÓW, pow. Wieluń
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadziła mgr Ewa Niesiołowska,
Finansował WKZ w Łodzi. Piąty sezon badań.
Osada wielokulturowa z okresów mezolitu,
neolitu i epoki brązu.

Wykopy zostały założone w części południowej stanowiska, w nawiązaniu do jego przebadanej części. Wyeksplorowano 78 m² uzyskując 6 500 zabytków, w tym około 500 fragmentów ceramiki, pozostałe to prawie wyłącznie materiały krzemienne, wśród których wyróżniono około 200 rdzeni i narzędzi.